

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Dies Tertia De Peccato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Omnia quasi non sint... quasi nihilum, & inane reputata sunt. Isa. 40. 7.

In hoc nolite gaudere... gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in coelis. Luc. 10. 20.

Existimo omnia detrimentum esse... omnia detrimentum feci. Phil. 3. 7.

Ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium. Psal. 4. 3.

Extrema gaudii luctus occupat. Prov. 14. 13.

Qui flent tanquam non flentes, & qui gaudent tanquam non gaudentes, & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur, præterit enim figura hujus mundi. 1. Cor. 7.

Legenda.

Ex Thoma de Kempis lib. 3. Cor. 10. Libello exercitiorum, additiones in fin: hebd. 1. Lancit. Op. 6. ut. sup.

Opusc. 11. C. 3. C. 17. opusc. 5. C. 9. 10. &c. Roderic. d. T. 1. c. 9. 11. p. 1. T. 3. c. 8. &c.

Nieremb. de ador. l. 1. c. 3. 7. 10. 15. 18.

Dies Tertia

DE PECCATO.

DE peccato agit S. P. IGNATIUS proximè post propositum finem hominis.

Primò quia fini hominis summè necessariò unicæque

cæque felicitati nostræ summè, & solùm adver-
satur peccatum.

Secundo quia nisi à peccato gravi imprimis ex-
purgetur anima; non est apta regno Dei aut per-
fectioni, nec præparata ad gratiam pro instituen-
dâ bonâ electione necessariam.

Scopus itaque est primò ut ait S. IGNATIUS
in Coll. med. 3. *ut internam criminum nostrorum co-
gnitionem, ut detestationem sentiamus* Secundò *ut
confundar totus* med. 1. p. 1. *& arguam meipsum.* ibid.
Coll. Tertiò *ut corrigamus operum nostrorum per-
versum ordinem.* Quartò *nos metipsos secundùm De-
um rectè ordinemus, a rebus mundanis ac vanis nos
recipiamus* med. 3. coll. quæ tria ultima exercitio-
rum etiam scopus sunt, tantò acriùs etiam con-
fectandus, quò graviùs quis peccavit.

Meditatio prima

CIRCA TRIPLEX PECCATUM.

Oratio preparatoria consueta

Preludium primum: Vide animam propriam
*in corpore velut carcere constrictam; peccatis pejus
circumdatam, quàm Dæmones ignibus inferni,
& Dei irâ.*

Preludium secundum: Petere quod meditationis
& diei est scopus. Pudorem & confusionem
mei. &c.

Intel.

Intellectus.

Punctum primum

Memoria proponit, quod *An-*
geli sint creati à *Deo* in *stata*
gratia. Quod non voluerint per ar-
bitrii voluntatem Creatori suo re-
verentiam & obsequium prestare; sed
contra eum insolescentes conversi
sint ex gratiâ in malitiam & de
caelo in infernum præcipitati (a)

Intellectus considerat primò &
exaggerat peccatum ex benefi-
cio creationis & gratiâ: ex ma-
gnitudine Creatoris cui detre-
ctabat: ex obligatione non de-
trectandi juxta D. 1. & 2. ex in-
solentiâ peccantium: conside-
rat lapsûs gravitatem: scilicet
decidisse ex gratiâ in malitiam.
quantam? malitia à boni ma-
gnitudine æstimatur, cui vel
adversatur, vel quod excludit:
malitia gravis peccati adversa
est omni bono divino & creato,
bono omnis gratiæ, omnis glo-
riæ, omnis amicitiae, & unio-
nis cum Deo. Malitia quam
necessariò, & infinitè & æter-
nâ separatione avversatur Deus.
Malitia omni genere mali, tur-

F

Voluntas.

(a) *Fides de-*
fid. &c.

(b) *Admiratio,*
aversio, odium,
tum erga Demo-
nes tum illorum
insolens delictum.

Admiratio, ap-
probatio, laus, ve-
neratio, &c. divi-
na justitia erga
peccatum Demo-
num.

pis,

Intellectus.

pis, damnosi, offendentis, sine ullo aut minimo verò bono.

Secundò considerat pœnam: quanta ea est? quanta est cadere ex amicitia in odium infinitum Dei? Quantum præcipitium in infernum: quanta separatio à Deo & omni omninò bonò! quanta congeries omnis mali, & in omni genere afflictionis; quanta horum æternitas. (b)

Tertio considerat divinam in his pœnis omnibus erga Dæmones justitiam, justissimam ob n. i. rationes. (b)

Quartò considerat, & comparat peccata propria, eaque exaggerat, ex majore beneficio, & gratia: Nondum enim pro Angelis Deus mortuus erat, comparatâ multâ gratiâ, sicut pro te &c. deindè ex multitudine: unum fuit Angelorum; quot tua? Ex quo sic statuit. (c)

Aut Angelorum peccatum non fuit insolentia in Deum, aut tu fuisti tantò insolentior, quantò sapiùs peccasti: aut malus non est, nec foedus Diabolus, aut tu es foeditate æqualis

Voluntas.

(c) *Perpetuus, & humilis tui Contemptus. Confusio, Dolor, Indignatio, Detestatio.*

(d) i. *Confusio coram facie Dei quam nec evadere nec sustinere præ pudore & foeditate possis.*

Coram hoc sit tanto major confusio quam fuit certò & Deus clarè præsens, conscius; quàm purus, & sanctus & magnus Deus. Tanta Confusio quanta foeditas Demonis & malitia. n. i. tot

Intellectus.

tot Diabolis quot peccata admisi-
 fisti. Aut malitia peccati dia-
 bolicum non fuit infinita, aut tua
 malitia est toties infinita, quot
 peccata fecisti. Aut Diabolus
 non fuit meritis odium Dei,
 præcipitium, infernum, aut tu
 tantò gravius odium, profun-
 dius præcipitium, graviozem in-
 fernum meritis es, quo sæpius
 peccasti. Aut Diabolus non est
 meritis æternitatem miseræ,
 aut tu tot æternitates quoties
 peccasti, aut Deus (certè ju-
 stissimus) fuit injustus in Diabo-
 los, aut justè tibi inflixisset to-
 ties auctiores Dæmonum pœ-
 nas, quot peccata cumulasti.
 Cur non inflixit? An non po-
 tuit? an benignè noluit?

Imo sanguine suo, & morte
 peccata expiavit, pœnam tulit.
 si quis peccatum mortale non fe-
 cisset, confundi nihilominus
 coram Deo deberet; cujus bene-
 ficium est, quod non fecerit,
 pessima certò alias facturus.

Conclus. pract. prima: Debeo
 summa mei confusione affici,
 meque ipsum arguere. Con-

Voluntas.

*Tanto major,
 quanto gravior ex
 multitudine pec-
 catorum fœditas
 tua!*

*Quanta est pœ-
 na Dæmonum &
 quanto major tibi
 debita: enume-
 rando perfectiones
 & bonitatem, &
 merita Domini &
 creatoris offensi.*

*Enumerando
 obligationes, qui-
 bus tenebaris i-
 psum non offen-
 dere compellando
 tua delicta propriis
 fusio*

uus,
 Con-
 fusio,
 atio,

 fusio
 Dei
 ade-
 nere
 fa-

 sit
 con-
 fuit
 cla-
 rifici-
 rus,
 ma-
 tan-
 van-
 mo-
 n.1.
 tot

Intellectus.

fusio est de malo turpi in conspectu alterius conscii: arguere est vituperatio, & exprobratio mali cum iracundiâ.

Conclus. secunda & reflexio. Coram Christo in Cruce arguam me percontans, quid hætenus egerim pro Christo, tantus peccator? quid agam, aut tandem agere debeam? scilicet ut me corrigam, redeam totus ad Deum & finem, ad quem creatus sum; recipiam me à vanis, & creatis omnibus nihil deinceps arduum pro Dei, obsequio detrectem, quo & expiem delicta, & compensem, quo possum modo meliore.

Punctum secundum.

*M*emoria proponit peccatum primorum Parentum ejusque pœnam: diuturnam in hoc mundo pœnitentiam: humani Generis corruptionem: multa hominum millia ad inferos deturbata. horum radix est peccatū unum, relictus fomes peccati, & totius generis humani corruptio.

Intellectus Considerat primò hanc pœnam graviolem videri

Voluntas.

verisque nomini- bus turpissimi neglectus, contemptus Dei, ingratitude, offense, injuria rebellionis &c. juxta mensuram aversionis, & odii, quam Deus justè habet erga te & peccata tua. Simili modo compare coram Christo B. V. SS.

Secundo Arguam me ipsum cum justo mei odio eodem modo, & exaggeratione

supe.

In intellectus.

superiore; nam punitur etiam dum remissum est; punitur in illis, qui ipsimet non commiserant; punitur tantâ pronitate ad damnationem, & corruptionem totius generis: inde tam horrenda peccata, tot milliones damnatorum, plures milliones damnandi, si duraret diutiùs generis propagatio. Hæc ex unicò peccato.

Secundò considerat peccata propria, eaque quoad numerum, & condignam pœnam comparat cum hoc peccato. Sicut p. i. n. 4. debuissim meritò ex unò peccatò in plura & majora lapsus, peccatorum maximus, & damnatorum fieri damnatissim⁹; debebantur mihi toties omnia mala peccati, quoties peccavi.

Conclus. pract. & reflexio sicut puncto i.

Punctum tertium.

Exerceamur pari modo circa peccatum mortale & particulare quodlibet, considerando, quod peccato tali vel semel commisso forte

Voluntas.

Tertiò Admirari debeo, extollere infinitam Dei bonitatem, quocum tot millia aliorum puniverit tam severè te verò perdere noluerit, reservatum magno amori, & beatitudini.

Tantum extollenda quanta in aliis severitas.

Quanto tuum meritum pejus. Pari modo gratias Deo benigno redde. Reflexio cum novo dolore.

ini-
ne-
em-
gra-
nse,
onis
ven-
nis,
tam
abet
cca-
milli
e co-
B.

Ar-
sum
odio
&

ipe.

Intellectus.

detrushi sint multi ad infernum
uti p. 1. & 2.

Punctum quartum.

Addi potest occasione additi
à S. P. colloquii, ubi Christum
proponit pro peccatis meis mor-
tuum, scilicet, ut *exquiram me-
cum rationem quâ Creator ipse infi-
tus... mori pro peccatis meis di-
gnatus sit.* Si omnes, & excel-
lentissimæ creaturæ innocentes
damnarentur, grave esset: gra-
vius, Deum plecti; Deum pro
alieno peccato mori, nihil gra-
vius: necessaria erat satisfactio
divina. *Æstima peccata tua.*

Conclus. & reflexio, uti superius.

Meditationis primæ Compendium.

Gravitatem peccatorum meorum agnoscere
debeo, ob eadem vehementer confundi, atque
ad meliora instigari, ex consideratione pœnæ,
quâ Deus punivit peccata:

Primò. In Dæmonibus.

Secundò. In primis Parentibus.

Tertiò. In quovis genere Peccantiū.

Quartò. In Christo,

Voluntas.

*Propositum sin-
gulare.*

*Colloquium co-
ram Christo cruci-
fixo... in eum in-
uens, sic cruci
affixum, ea pro-
loquar quæ sug-
geret mens, &
affectus.*

Pater Ave.

Medita-

Meditatio secunda

DE PECCATIS PROPRIIS.

Cum hæc Meditatio sit mera exaggeratio malitiæ peccati, sitque idem omnium punctorum scopus: ponitur unus solum affectus omnibus punctis communis; & una conclusio practica.

Oratio preparatoria, & Præludium primum, uti Med. I.

Præludium secundum: Poscere id quod hic quaeritur, dolorem scilicet intensum de peccatis, atque abundantem fletum.

Intellectus.

Punctum Primum.

In memoriam revocantur totius vite peccata, percursis discussisque Annis & spatiis temporum singulis... consideratis locis, conversationum modis, & officiorum generibus diuersis.

Intellectus peccata ipsa perpendit, quanta sit foeditas, & nequitia singulorum, ex naturâ suâ, si vel prohibita non essent.

Multum facit ad gravitatem offensæ, ipsius facti foeditas. Gravius est virum honoratum sputò in faciem quàm verbò lacessere; Parentem colapho,

Voluntas.

(a) Miscendi affectus sunt: affectum requirit S. P. dolorem intensum. Dolor est sensus & tristitia de malo. Malum Deo, & tibi est peccatum. Connitatur voluntas pro viribus ad tantam detestacionem, dolorem, quantum est malum, & causa doloris.

Intellectus.

quam dicto offendere. Sic sua foeditas est superbiae, sua & alia luxuriae &c. (a)

Punctum secundum.

Considerare meipsum, quoniam, aut qualis sum. Crescit offensa à vilitate offendentis: patet in civilibus: quis sum ego & quantulus ad hominum omnium cœtum comparatus? quid autem multitudo universa mortalium, si cum Angelis, Beatisque omnibus conferatur: quid omnia creata ad Deum? quid jam ego hominico ad Deum? infinita vilitas: spectetur abyssus corruptionis & malitiae meae. Quid sum, nisi ulcus, ex quò tanta sanies peccatorum defluerit (a)

Adde Confid. de nihilo d. 1. Item crescit peccatum ex variâ offendentis relatione ad Deum, & obligatione v. g. creaturæ, servi nati, redempti, ex damnatione &c.

Punctum Tertium.

Crescit offensa ex persona offensi; oportet itaque co-

Voluntas.

Primò: quanta est foeditas, & malitia peccati medicinali. & hic p. 1.

Secundo: quanta est poena & dolor inferni tibi debitus, & aliorum tibi dolentium: quot momenta eternitatis: quot dolores, & quantum pretium dolorum Christi? medicinali.

Tertiò: quanta tua vilitas comparatione Dei offensi p. 2,

Quartiò: quanta Dei offensi perfectio, bonitas, suavitas? per singulas valde amaras ire potest querulus amor, & dolor, & odium.

Quintiò: quanta est & fuit obligatio amandi non offendendi d. I. m. 1. 2. 3. gitare

Intellectus.

gitare quid sit Deus quem ita of-
fendi, collectis, comparatisque per-
fectionibus attributis Deo... sum-
mam scilicet, potentiam, sa-
pientiam, bonitatem, iustitiam &c.
singulæ sunt infinitæ. Singu-
læ conjunctæ sunt cum aliis
pariter infinitis. V. G. Infini-
ta sapientia, est simul infinitè
bona, pulchra &c. vide Die 8.
Consid. infinita modo quodam
est offensa ubi infinitus offen-
sus: incomprehensibilis offen-
sa, ubi incomprehensibilis of-
fensus: mala in omni genere
mali, ubi offensus est bonus in
omni genere boni.

Hæ divinæ perfectiones ha-
bent duplicem bonitatem: al-
teram absolutam, & in se,
propter quam infinitè dignæ
sunt, ne offendantur: alte-
ram benignitatis, inclinationis
benevolentia, beneficentiæ in
nos: & hæc infinita est.

Hæ perfectiones habent va-
ria officia, titulos, & actus

Voluntas

Sexto: quanta est
in uno peccato cu-
mulata malitia.

Septimo: quantum
expiari illa mali-
tia debet ad sum-
mam puritatem,
antequam possis
Dei complexu frui.

Octavo: quantum
ipse Deus odit pec-
catum & pecca-
torem: quantum
doleret si dolere
posset. Odit verò,
quàm certò, quàm
necessariò, quàm
intensè, quibus de
causis amat se i-
psum: tantum odit
& solum & totum
peccatum & ne-
cessariò & infinitè.
Non tantum amat
Deus B. V. & o-
mnes sanctos qua n-
tùm odii & nau-
sea habet in uno
peccato mortali &
peccatore.

Intellectus

circa nos, ob quos etiam infinitè dignæ sunt, ne offendantur. V. G. Creatoris, Domini, Patris, Finis, Redemptoris suâ morte, Beatitudinis &c. Amatoris magni, per beneficia & communia & specialia.

Ex his perfectionibus sic consideratis, oritur varia, & infinita quædam obligatio hominis, non offendendi sed amandi Deum &c. D. 1. M. I. 2.3.

Ex his etiam crescit malitia peccati, quòd sit contra tanti Dei perfectiones, beneficia, voluntatem, legem, promissa, gratias, minas, &c.

Singularis est malitia, ubi singularia beneficia.

Ex his perfectionibus, & obligationibus violatis crescit porro in infinitum varia sceditas, & malitia omnibus peccatis gravibus communis; scilicet

Voluntas.

Nemo satis novit quid sit Deus nisi solus Deus.

Nemo satis novit, & odit, abhorret & nauseat peccatum & peccatorem: nisi Deus.

Inde ista pœna, mori deberes pro dolore.

(b) In exclamacionem prorumpere, admirando valde, quomodo creatura omnes me sustinuerint tam diu, quomodo Angeli... tulerint, custodierint suis etiam juverint suffragiis &c. quomodo celum & s. vindicta loco, mihi servierint, non absorberit me delectans tellus, mille infernos reserans, in quibus &c. quo-

cet

Intellectus.

cet neglectus Dei, negatio debiti honoris, obediendiæ, & obsequii; offensa, abusus Dei & donorum, & attributorum ejus, contemptus, & abjecti injuria, contumelia in faciem, ingratitude, infidelitas, inimicitia, provocatio, & rebellio, afflictivum Dei summum usque ad interitum, si fieri posset; destructivum Dei, scilicet si peccatum bonum esset, uti facis, aut tua voluntas superior, & impunis esse deberet. Variè infinitum malum! (a) (b)

NB. Quantum malum, quàm invisum cum nausæa coram Deo & Sanctis est peccatum, tam malus & invisus cum nausæa coram his est peccator.

Conclusio practica: Summè dolendum fuisse aut esse peccatorem: concipiendum tui justum, magnumque odium, expianda peccata. Vita eligenda melior usque ad perfectionem, & quævis ardua. (b)

Reflexio Ulti Med. I, p. I.

Voluntas.

modo Deus per se & Sanctos amare pergat. Hinc novus amor, & dolor. Terminanda hac meditatio per colloquium extollendo infinitam Dei misericordiam, & gratias pro viribus agendo. . . Unde proposita in futurum mei emendatione recitabo.

Pater noster.

Med. Tertia
suadet S. P. tria
Colloquia ad B. V.
Christum, & Patrem ad impetrandam ea, quæ diximus scopum Diei esse.

Medita-

Meditationis secundæ Compendiū.

Concipiendus est intensus Dolor de Peccatis.

Primò. Ob fœditatem singulorum peccatorum.

Secundò. Ob vilitatem Personæ offendentis.

Tertiò. Ob Excellentiam Dei offensi.

Meditatio Tertia.

DE PECCATO VENIALI.

Oratio præparatoria. Præludium, uti Med. 1. & 2.

OMnia quæ dicta sunt de peccato mortali duabus meditationibus superioribus, applicari possunt, & debent ad veniale, exceptis his duobus penè solis: quòd non solvat prorsus amicitiam Dei, in inimicitiam, luâtque pœnam non æternam.

Intellectus.

Punctum primum.

Juxta Med. 1. suprâ.

Memoria proponit aliorum peccata venialia: v. G. Davidis vanè numerantis populum suum. 2. Reg. 24. 2. ejusque pœnam, multorum clâdem. Item, ac præcipuè peccatum

Voluntas.

Applicandi sunt hic affectus, qui annotati sunt med. 1. & 2. hujus Diei de peccato mortali omissis solum aut aliter applicatis illis quæ sunt peccato veniale

Intellectus.

Voluntas.

veniale alicujus damnati, v. G. leve furtum Judæ, vel peccatum hominis damnati propter luxuriam, &c.

mortali soli propria.

Intellectus considerat primò quod veniale peccatum sit etiam adversum fini ultimo, nolitque per illud homo, & per arbitrii libertatem Creatori suo debitam reverentiam, & obsequium præstare; atque esse insolentiam adversus Deum &c.

Secundò. Quòd gratiâ divinâ non quidem planè privet: amicitiam tamen mutuam Creatoris, & Creaturæ, favores singulares, & confidentiam multùm imminuat.

Tertiò. Decidit per illud homo in malitiam, & quidem tantam, ut Deus non eligeret, nec eligi ab homine velit peccatum, etsi per illud posset omnes damnatos liberare, & facere salvos: Ea est omnis peccati venialis fœditas.

Quartò. Quamvis ob veniale non præcipitur homo in infernum: separatur tamen à Deo ita, ut privetur visione Dei, nec possit in gloriâ conjungi Deo, dum minutissimum superest. Imò Christus, B. V. ipso momento exciderent, ille unione hypostaticâ, hæc cœlo, si minimum peccarent.

Quintò. Præcipitur ob illud homo non in infernum, sed in purgatorium ejusque pœnas infernalibus similes, exceptâ æternitate, desperatione, odiò Dei.

Sextò.

Sextò. Meretur unum peccatum veniale omnia hujus mundi & temporis mala Med. 1. p. 2.

Septimò. Sequitur ex peccatis venialibus magna naturæ per habitus malos corruptio, dispositio ad mortalia.

Octavò. Multi sunt in inferno, qui in pœnam venialis, subtracto gratiæ efficacioris auxilio lapsi in mortalia damnati sunt, cum detrimento sæpè salutis alienæ per illos neglectæ, ob impedimenta gratiis opposita in se & aliis.

Nonò. Peccata venialia publici boni remora, communis mali aliquando causa sunt & occasio damnationis alienæ.

Decimò. Ipsa mors Christi ad unum veniale expiandum necessaria est ex quorundam sententiâ Atque ista quidem omnia, justo Dei & sanctissimò judiciò. Comparatio fiat meorum venialium, uti supra Med. 1. n. 4.

Conclus. pract. Debeo in summâ, & timidâ confusione & dolore, comparare coram Deo. Deinde vitam perfectionibus corrigere, & compensare, ex Medit. 2dâ.

Punctum secundum juxta
Med. 2. suprâ.

MEmoria proponit, ex variis vitæ temporibus, locis functionibus &c. multitudinem peccatorum venialium, quæ aut in re mala contra Deum

Deum, proximum, vota, in peccatis capitalibus; aut in opere bono admiscendo mala, seu actu, seu intentione; aut omissione admissa sunt. Horum quot sunt in uno opere. v. G. Oratione? Unâ horâ? Die? Anno? Vita? non millia, sed milliones.

Intellectus considerat primò quod singula venialia habeant suam specialem foeditatem, & malitiam Deo invisam &c. Med. 2. p. 1.

Secundò. Quod velut mortalia crescant ex vilitate offendentis. Tertiò. Ex personâ offensi &c. vide Med. 2. p. 3. & 3

Unde consurgit infinitas quædam foeditatis, & malitiæ in uno veniali; quid in tot? Quid si Deus toties te deseruisset, quoties deserui meritus es, etiam per peccata venialia; ubi nunc, & quis esses? Quid si deserat deinceps?

Conclus. pract. Eliciendus intensus timor & dolor, expiatio, vita deinceps tantò perfectior &c. Med. 2.

Meditationis tertiæ Compendium.

Peccatum veniale prosequendum magno odio, dolore & pœnitentiâ, emendandum magnâ perfectione.

Primò. Ob gravissimas illius pœnas.

Secundò. Ob magnam illius malitiam

Quarta Meditatio, sit repetitio aut sequens Consideratio.

Conside-

Consideratio.

FACIENDI FRUCTUS DIGNI POENITENTIAE.

Primo. Inspiciendum quodnam vitae genus, mole an asperum, arctum an laxum, religiosum, an saeculare, magis tibi idoneum, ac necessarium sit; ut divinae bonitati tam misericorditer in te praes aliis longanimi aliquo modo gratus sis; ut poenas non modicas deleas: ut deinceps procul absis à relapsu vehementer pertimescendo.

Secundo. Addenda satisfactio aliqua: cujus praes mirabiliter, & exactè tradit S. P. Addit. Est duplex: interior & exterior; interior est dolor cum proposito emendandi. Exterior est triplex: circa victum, circa somni & strati modum, circa carnem ut inflictum dolorem sentiat, huc spectat omne genus mortificationis. Mortificatio afficere debet omnes facultates, & passiones animi, omnes sensus corporis: afficere debet, ut illis omnia vanè grata subtrahas, difficilia infligas; ad solius Dei obsequium exerceas.

Hujus exterioris poenitentiae triplex est effectus.

Satisfacere pro praeteritis, sensualitatem subjicere rationi, domare rebellionem hominis inferioris, impetrare aliquod gratiae divinae donum v. g. intimam cordis contritionem &c. Cautelas pro his adhibendas tres suggerit S. P. ne sit nimia,

ac

ac plus noceat quàm proſit: ne pœnitentias hu-
jusmodi omittamus ob affectum carnis; ut mu-
tatis pœnitentiæ generibus experiamur quid ma-
gis expediat.

Tertiò: Sic instituendæ rationes vitæ; ne super-
ſint horrendæ pœnæ purgatorii, & remora viſio-
nis Dei; ſupererunt illæ morienti, & magnæ, &
certæ; niſi nunc expies, neque verò expiabis, niſi
tibi nunc conſtituas certa quædam certis tempori-
bus, & numero, per dies, & hebdomades perſol-
venda. Ea ſunt opera pœnitentiæ exterioris n. 2.
eſt uſus diligens, & exactus Sacramentorum, &
indulgentiarum: eſt infinitum pretium Sacrificii
Miſſæ: eſt veneratio ſanctiſſimæ Paſſionis Chri-
ſti: atque per hanc humillima deprecatio, v. g. ſi
diviſis per diei horas partibus Dominicæ Paſſio-
nis, cum magno amore doleas de peccatis horæ
præteritæ ac totius vitæ, petens remiſſionem,
& emendationem per præſens myſterium paſſio-
nis: libenter ignoſcere, & remittere quaſcunque
aliorum in te offenſas, juxta illud Chriſti: *Sicut
& nos dimittimus.* Faciunt etiam huc quæ mox di-
centur, quæque ſuſcipienda ſunt, tum ut gratos
nos præſtemus mirabili hæcenus miſericordiæ di-
vinæ, tum ut vetera expiemus, tum denique ut
in novitate vitæ ambulemus, & vetera damna
nobis, Deoꝛque compenſemus.

Quartò: Omnia opera tam perfectè, tam perfe-
ctâ intentione agere, quàm ſœda agnoſcis priora
peccata, ut ſingula quæque opera exhibere poſſis
oculis Dei velut dignum opus pœnitentis. Ha-

bent singula opera virtutem expiatoriam etiam minima. Quam multa ea esse possunt?

Quintò: Cavere deinceps omni sollicitudine, omne ac minimum peccatum, umbram, speciem, periculum remotum, ac vel suspicionem peccati.

Sextò: Acceptare cum gaudio quævis à quovis illata adversa, inopiam, contemptum, dolores &c. quæ semper erunt inferiora tuis meritis, & obligatione erga misericordem Deum, sed justum.

Septimò: In omnibus occasionibus, quæ millenæ, & in momenta pœnè occurrunt, aliquid mortificationis quærere, multa minuta, cum magno desiderio, cum maxima sis meritis.

Octavò: In nullis prosperis gaudere; nullis inhiare, cum carere non potes, indignissimum te illis judicare, nihil illa ad pœnitentiam; nec apta peccatori tanto: semper in aliquo genium fraudere, parva merentur & disponunt ad magna.

Nonò: Agere cum quovis proximo summâ humilitate, & mansuetudine in memoriâ indignissimæ vilitatis tuæ, & peccatorum, &c.

Decimò: Profectus sit: augere Dei offensi æstimationem; tui ob peccata confusionem, contemptum & odium, animi internum dolorem; heroicis actus pœnitentiarum & laborum: frequentationes pœnitentiarum minutarum; desideria contemptuum, & crucis: cautelam minorum peccatorum; puritatem, & intensiorem bonæ in omnibus intentionis &c. *Charitas operit multitudinem peccatorum* 1. Petr. 4. 8. Denique omne genus pœnitentiæ, & mortificationis cum gaudio

dio exerceri debet ex spe, & certitudine magni
fructus apud propitium Deum.

Verba Scripturæ sacræ.

Altissimus peccatores odio habet, & impiis
reddet vindictam Eccl. 12. 3.

Nonne Deus ipse, cui peccavimus? Isa. 42. 24.

Peccavimus in conspectu tuo Esth. 14. 6

Propter quod irritavit impius Deum. Ps. 10.

Odio sunt Deo impius & impietas ejus. Sap. 14. 9.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto
corde meo, & glorificabo nomen tuum in æter-
num, quia misericordia tua magna est super me,
& eruisti animam meam ex inferno inferiori.
Ps. 85. 12.

Projicite à vobis omnes prævaricationes, & fa-
cite vobis cor novum & quare moriemini;
Ezech. 18. v. 21.

Convertimini ad me in toto corde vestro.
Joël 2. 13.

Qui in modico iniquus est, & in majore ini-
quus est. Luc. 3. 8.

De profundis clamavi ad te Domine Ps. 129.
de hoc S. Aug. Videte fratres, quale sit profun-
dum, ubi contemnitur Deus.

Legenda.

Ex Thom. Kempis lib. 1 c. 6. & 2. 1.

Lib. Exerc. . . de discernendis Spiritibus pro 1.
hebd.

Lancitio Opusc. 11. C. 7. Opusc. 16. C. 3. 11.
Op. 6. C. 8. G 2 Rode-

Rodericio p. 2. Tr. 1. de mortific.

Nieremb. de ador. L. 1. c. 5. 6. l. 2. c. 13. 14.
l. 3. c. 13.

Si quis in his materiis diutiùs exercendus videatur; sumi possent Meditationes ex S. P. Med. 1. de peccatis. Puncto tertio: ubi ait: *Exerceamur pari modo circa peccatum mortale, & particulare quodlibet: considerando quod peccato tali vel semel commisso forè detrusi sint multi in infernum &c.*

Potest ergo sumere peccatum, aut peccata, quo quis aut sæpiùs, aut graviùs aut periculosiùs labitur, ejusque expendere repugnantiam cum fine hominis, pœnas, scœditatem, malitiam cum sui confusione magnâ, pari dolore, & proposito meliorum juxtâ modum Med. 1. & 2.

Referri etiam huc possunt stupenda, & timenda Dei judicia, quibus certum numerum peccatorum constituit, & mensuram; ita ut illâ impletâ, aut vitam, aut gratiam efficacem negaturus sit misero damnando homini. Lucifero post primum peccatum negavit locum pœnitentiæ; Simile evenit omnibus damnatis, post aliquot Deo notum peccatum: timendum tibi semper.

Meditatio institui potest ad modum Meditationis primæ, maximè puncti tertii, ac etiam secundæ, per hanc exaggerando gravitatem relapsus. Idem eodem modo fieri potest de peccato veniali ex puncto tertio Med. primæ; sunt enim de factò in inferno, quorum damnatio initium habuit à peccatis venialibus, & tempore forsan minore, quàm tuus sit &c. ad modum Med. tertiar.

NB.

NB. Hoc die aut sequenti facienda confessio generalis, de hac agit S. P. pag. 47.

Dies quarta.

DE NOVISSIMIS HOMINIS.

DE inferno solo Meditationem habet S. PATER suggerit tamen ipsemet circa finem ejusdem Med. posse etiam addi alias, ac plures Meditationes de morte, de judicio &c.

Scopus est: *Ut si quando me ceperit divini amoris oblivio saltem à peccatis supplicii timor coërceat.* Cum verò intendat S. P. non solum omne remove peccatum, sed ad finem hominis & perfectionem expiatis peccatis perducere: hinc ad scopum harum Meditationum etiam pertinet, ita nunc ex Meditatione novissimorum affici intellectu & voluntate erga finem hominis, erga media, honorem & contemptum, prospera & adversa, peccata, & virtutem &c. uti afficiuntur nunc damnati, tūque afficeris certò in morte, judicio, æternitate, purgatorio; ideoque nunc agere, quod tunc & istic actum velles; idque nunc agere ita, ac si illa proxima essent, mors, judicium &c.

Meditatio prima

DE INFERNO.

Oratio preparatoria pro more.

Præludium primum: *Est compositio loci, subjecta oculis imaginationis inferni longitudine, latitudine, ac profunditate.*

G 3

Prælu-